

פרשת יתרו: בפרשת יתרו יש „ע"ב" פסוקים, הסימן בסוף הפרשה המילה „יונדב". לענ"ד יש לקראו המילה על השם יונדב, שהי' בן שמעה אחי דוד (שמואל ב' פי"ג פ"ג). כתוב שם „ויונדב איש חכם מאד" (עיין מלבי"ם שם שמבאר שהנביא סיפר בחכמתו בשני פנים לטוב ולרע). לפי"ד י"ל שהמילה „יונדב" מרמזת על הנושא שבפ' יתרו „קבלת התורה" (הכנה לקבלת התורה וכו'), כי אין לדמות שום חכמה לחכמת התורה, כמו שנאמר באיוב (י"א, ט) „ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים", וזה נאמר על תושבע"פ. עיין מ"ת (פרשת נח) שבני ישראל קבלו תורה שבכתב ברצון (נעשה ונשמע), ותושבע"פ שקשה ללמוד ויש בה צער גדול ונידוד שינה וכו', קבלו בע"כ! עיין שם באריכות. ולכן מה שהנביא אומר שיונדב הי' חכם מאד זה מסמל לענין חכמת התורה, והוי סימן לפרשה הזאת שהנושא קבלת התורה! ועיין שמו"ר (מ"א, ו) „ויתן אל משה", „וכי כל התורה למד משה במ' יום, הלוא כתיב „רחבה מני ים" אלא כללים למדהו הקב"ה למשה" וכו'. (עיין מהרז"ו). בזה רואים עמקות חכמת התורה אפילו גבי משה רבינו. גם כן חכמה של „יונדב" כנ"ל. חכמת התורה יכולה להיות לטוב וגם לרע ח"ו, כמו שחז"ל אומרים (יומא ע"ב:): זוכה נעשית לו סם חיים (לומד לשמה לקיים, רש"י) לא זכה נעשית לו סם המות. ממילא מובן היטב הסימן „יונדב" לפרשה הזאת שעולה למספר הפסוקים „ע"ב", ומזכיר לנו ענין חכמה גדולה מאד, שזה סימן לנושא הפרשה הזאת דקבלת התורה שרחבה מני ים!